No. 2939 Zaterdag 9 April 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

PALMZONDAG

[illegible]iding van deze dag wordt de [illegible] zeer gemakkelijk gemaakt [illegible]aam, die hij sinds eeuwen draagt [illegible] Kerk: de Palm-Zondag.

Zelfs [illegible] betekent [illegible] me[illegible] de muren van Jerusalem, wuifende werd begroet door de kinderen van Israël.

Gelijk op deze dag in alle kerken aan de gelovigen min- of meer welsprekend wordt voorgehouden, is deze triomf van Jezus, deze Konings hulde aan de vooravond van zijn lijden, zeer tekenend. De Apostelen moeten wel zeer verwonderd hebben opgezien naar hun Meester, dien zij zo geheel anders kenden. Hij, die bij een andere gelegenheid Konings-eer afwees, toen ze geboden werd, lokte ze thans uit.

Of zijn ze onbewust en zonder bijge[illegible] de uitvoerders geweest van Gods [illegible] omtrent Christus, door de Profeten eeuwen te voren aangekondigd, o. a. door Zacharias: „Juich vrij, dochter van Sion! Jubel dochter van Jeruzalem! Zie uw Koning zal tot u komen, gerechtig is Hij en Zaligmaker; Hij is arm en gezeten op een ezelin en op een veulen, het jong ener ezelin"? De menigte sluit zich n.l. bij de Apostelen aan, juichende en jubelende dochter van Sion, en zingt hem Hosanna's tegen en strooit klederen als tapijten op zijn weg en omwuift hem met palmtakken.

De Kerk heeft de gedachtenis aan dit feit bewaard door de instelling van de Palm-Zondag. Wat de Apostelen toen wellicht niet ten volle begrepen hebben, is voor haar thans duidelijk en klaar: Christus is de Koning en geen lijden kan zijn tocht vertragen, die hem inleidt in de Stad zijner heerlijkheid.

Aan deze waarheid schijnt onze Zaligmaker groot gewicht te hechten. Triomf in het lijden, ondanks het lijden, beter en sterker: door het lijden! Als zijn grote passie reeds begonnen is, voor Pilatus' rechthuis, geboeid en ter dood veroordeeld, belijdt Hij onverschrokken zijn Koningschap.

Het is, geloof ik, deze les vooral welke ons op Palm-Zondag gegeven wordt. We begrijpen dan aanstonds het gewicht dezer feestviering. „Leven is lijden", kan men zeggen. En de werkelijkheid, die wij zouden willen aanwijzen tot logenstraffing dezer uitspraak, is slechts schijn en zou, beter gekend, ter bevestiging strekken kunnen. Maar wat een troost moet de lijdende mensheid ondervinden, indien door goddelijke openbaring de uitspraak: „leven is lijden" aldus wordt gecompleteerd: „Maar lijden is heersen". Alleen bedenke men daarbij: „Mijn rijk is niet van deze wereld." Men meent toch niet, dat het daarom minder is...

Doch we moeten iets zeggen van de wijze, waarop de Kerk in haar H. Liturgie de gedachtenis van Jezus' Palm-dag viert. Die viering is tweedelig: door de Palm-processie en de Palmwijding.

De Processie is meer dan een gedachtenisviering het is een uit- en nabeelding van het eigenlijk gebeuren zelf, mits [illegible] ze gehouden wordt. Want, al is het jammer, op de meeste plaatsen bestaat de Palm-processie niet meer. Zij is bij tijds- en andere omstandigheden, hier niet nader aan te duiden, onder de voet geraakt. Jammer inderdaad. Zij [illegible] van haar dramatische kracht, die immers haar belerend en dieproerend karakter zo heerlijk in het licht stelt.

Priester en volk trekken palmendragend, na het: „laat ons voortgaan in vrede," de Kerk door en uit. In heerlijke antiphonen wordt de gebeurtenis van Jezus' intocht naar de H. Schriften, bezongen. Bij het terugkeren in de kerk gaan eerst enige zangers binnen, terwijl de overigen buiten wachten. Van binnen uit zingen eerstgenoemden een strofenreeks de buitenstaanders toe, een lied van lof en ere aan den „Koning Christus, Verlosser," — den „Koning goed en barmhartig die in al wat goed is behagen schept."

Van buiten klinkt, na elke strofe herhaald, terug: „Glorie, lof en eer zij U, Koning Christus Verlosser, wien het puik der kinderen het vroom Hosanna toezong."

Dan klopt het kruis, dat de processie voorging, tegen de kerkdeur buiten, deze opent zich en de kinderen van het Nieuwe Israël, de christenen, treden hun Jeruzalem, de H. Kerk, binnen. Hun aanvoerder is de priester „de andere Christus; het werktuig hunner aanneming tot kinderen Gods en kinderen der H. Kerk: het Kruis.

Indien het leven lijden is, het lijden is heersen! Luistert naar het gezang der binnentrekkenden, een triomfante jubel, een Koningslied door de getrouwen aangeheven, om hun vorst in zijn Koningschap te huldigen, zijn overwinning en hun eigen deelgenootschap daaraan te bezingen. De palmen in onze handen, zingen zij, beduiden zegepraal, „verrijzenis des levens", die lijden en dood trotseert.

De Palm-wijding is nog in voege, ofschoon haar feestelijk en van nature zo expressief karakter mede onder allerlei omstandigheden ten dele verloren ging. Weinig belangstelling van de kant der gelovigen, hetzij die oorzaak is of gevolg, is een feit. De besten zorgen ten minste nog een gewijd palm-takje te bezitten, om er een wijwatersvaatje mee te besteken; buiten bestaat nog hier en daar het goede gebruik, om over de akkers met gewijde palm de zegen van God door de voorbede der Kerk af te smeken.

Dat is immers de betekenis van alle sacramentaliën, waartoe ook de gewijde palm behoort.

Over deze wordt o.a. dit gebed door de H. Kerk uitgesproken. „dat allen die er van zullen ontvangen, voor zich bescherming naar ziel en lichaam verkrijgen; dat overal waar zij binnen gebracht worden, de bewoners van die plaatsen Gods zegeningen deelachtig worden en dat zijn hand allen tegenspoed verwijdere; dat zij geheel het volk ten heil mogen strekken." Laat men toch de Sacramentaliën in het algemeen, en dit in het bijzonder, in ere houden. De aanwending er van mag niet gerangschikt worden onder „zoveel andere devoties", daar ze ons in onmiddellijke en officiele verbinding stellen met de H. Kerk en de goddelijke schatkamer, waarvan zij de beheerster is.

Wij raden de gelovigen aan, zovelen daartoe in staat zijn, de wijdingsgebeden der Kerk op Palm-Zondag met aandacht te volgen. De gelegenheid wordt geboden door allerlei uitgaven.

De wijding gaat, gelijk vanzelf spreekt, de processie vooraf; doch deze is in de Kerk van ouderen datum.

De oorsprong is natuurlijk te zoeken in Jeruzalem, waar reeds in de eerste christen-eeuwen een jaarlijkse processie gehouden werd, op de verjaardag van Jezus' intocht. Zij trok ook vanaf de Olijfberg de H. Stad binnen, met een zo trouw mogelijke herhaling van hetgeen tijdens Jezus' leven geschied was. In de 9de eeuw vond de Palm-processie ook ingang in het Westen. Zo bloeide in de Middeleeuwen en in onze 20ste eeuw is ze grotendeels, — gelijk zoveel uit die Roomse bloeitijd — verdwenen.

Na de Processie begint de H. Mis, die de vreugdegevoelens in passie-stemming doet verkeren en het „kruisig hem", de bloedkreet van het joodse volk, die weldra in al zijn ruwheid klinken zal, reeds aanstemt.

Maar we hebben het reeds gezegd: in Christus' lijden gaat zijn Koningschap niet onder. De Praefatie in deze Passietijd komt het sedert dagen reeds bevestigen: uit het kruishout is ons heil: het dodende paradijshout is geworden levengevend door Christus, die op het hout de dood stierf, doch daardoor het leven won voor zich zelf en voor ons.

Heel de Palm-Zondag-plechtigheid is er de uitdrukking van, een echt christelijk feest: wan zij raakt aan de kern van het christendom; een echt menselijk feest tevens: want de lijdende, d.i. de mens, kan er troost aan vinden.

K.

De Nieuwe Geest der Nederlandse Staatkunde op Curaçao

Aldus tekende Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez in zijn keurige rede aan het graf van den Heer Abraham Mendez Chumaceiro, de betekenis van de datum van 5 April.

In ons blad van Zaterdag hadden we reeds een artikel gewijd aan de historische gebeurtenis, dat Dinsdag l.l. de leden der Staten, die voor 2/3 door het volk werden gekozen, hun werkzaamheden als zodanig zijn begonnen en in de plaats traden van de vroegere Koloniale Raad.

Maar de gebeurtenissen op deze dag zelf noodzaken ons nog eens weder op dit onderwerp terug te keren.

En die gebeurtenissen zijn de aankondiging door Z. Exc. de Gouverneur en diging door Z. Exc. de Gouverneur van een nieuw kiesreglement en de groot-Nederlandse rede van Dr. da Costa Gomez.

[illegible] We zijn [illegible] bestuurzijde in de rede van Dinsdagmorgen is erkend het ingewikkelde van het kiesreglement.

Het is steeds voor eenieder bevreemdend geweest, waarom, wanneer het Curaçaose volk werkelijk in de afgelopen jaar niet bekwaam was om te kiezen, juist dan het eerste kiesreglement een ingewikkeldheid moest bezitten, waarmede in Nederland een verkiezing zeker 25 % ongeldige stemmen zou hebben opgeleverd.

Maar op Curaçao waren de ongeldige stemmen slechts enkelen.

Ook deed het ons goed, dat Zijne Excellentie met bijzondere waardering sprak van „de meest volmaakte orde" waarin de stemming verlopen was.

En er klonk iets in van een beloning toen de Gouverneur erop liet volgen:

Binnenkort zal de Staten een voorstel bereiken, beogende een technische herziening van het kiesreglement en het aanbrengen van wijzigngen o.m. ten doel hebbende het aantal kiesgerechtigden uit te breiden, de formaliteiten voor het bekomen van het bekwaamheidskiesrecht te vereenvoudigen en het lijstenstelsel in te voeren.

We zeiden dat deze belofte klonk als een beloning, maar we voelden er toch ook een herstel in van aangedaan onrecht.

We willen geenszins beweren, dat het de opzet geweest zou zijn van den Samensteller, maar het huidige kiesreglement, maakt de indruk, dat het een poging was om het kiesrecht op Curaçao te doen mislukken.

Dat het toch gelukt is en schitterend, dat hebben we vooral te danken aan de eenheid van onze katholieke Curaçaose partij, aan de activiteit van het Bestuur dezer partij en last maar not least aan de volgzaamheid en het principiele van de katholieke kiezers.

Dat door het nieuwe kiesreglement, zoals het is aangekondigd, deze zullen winnen is zeker, maar ook verdiend.

Z. Exc. de Gouverneur had op deze eerste openingszitting van de Staten, moeilijker een schoner geschenk kunnen aanbieden.

Van hun kant hebben de kiezers op deze dezelfde dag hun dankbaarheid getoond aan de strijders voor het kiesrecht in de persoon van den overleden Abraham Mendez Chumaceiro.

Onze lezers weten dat voor de hulde aan deze man er onlangs een comité gevormd was.

Namens dit comité werd Dinsdagmiddag om 5 uur op de Israelitische begraafplaats door den Heer Ernesto Roosendaal een krans gelegd op het graf van genoemden strijder.

Behalve de Heer Roosendaal spraken nog de Heren Lopez Henriquez en namens de familie de Heren Norman Chumaceiro en I. H. Capriles.

Maar de meest merkwaardige rede was die van het nieuwe Staten-lid, de Heer Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez, een rede, zoals we reeds zeiden, van de groot-Nederlandse gedachte.

Heden, aldus Mr. da Costa Gomez, heeft zich aan de Curaçaose burgerij in werkelijkheid de nieuwe geest der Nederlandse staatkunde geopenbaard.

Door de herschepping van ons wetgevend orgaan in een vertegenwoordiging der burgerij is haar het vertrouwen geschonken, waarom zij jarenlang met aandrang [illegible] voogd aangehoord, en heeft zij in dat landvoogd aangehoord, en heeft zij in dat gedenkwaardig uur haar plaats ingenomen in de gemeenschap der Nederlandse volken, waardig gevonden aan eigen lot in heden en toekomst bestemming te geven.

Op dit keerpunt der historie gaan onze gevoelens van dankbaarheid uit naar allen, die door hun groot vertrouwen en diep inzicht in het wezen van ons volk licht hebben geworpen op dezelfs aard en geschiktheid en, die in dat licht door hun bewust en oprecht streven de moeilijkheden uit de weg hebben geruimd, die de toekenning van het zelfbeschikkingsrecht van ons volk in de weg hebben gestaan.

Door de aandrang des harten staan wij nu verzameld op de vreedzame en stille plaats, met onze verschillen, om een der grote pioniers te eren en te onderscheiden. Hier, waar allen in eenderheid en zonder onderscheid liggen, geven wij aan onze gevoelens een uitweg, door hém en mét hen állen te eren en te onderscheiden, die wij in het leven niet eren en onderscheiden kunnen.

Onze povere daden zijn ook niet meer dan een symbool, zoals wij — hier verenigd met al onze verschillen — de gedachte der eenheid van ons volk belichamen.

Diep bewogen zie ik U vertegenwoordigers der Curaçaose burgerij en landgenoten uit het Moederland, allen om dit graf verzameld. Abraham Mendez Chumaceiro was een Groot-Nederlander. Hij had het Moederland en Curaçao gelijkelijk lief.

Abraham Mendez Chumaceiro was een Groot-Nederlander en kon daarom het Moederland en Curaçao gelijkelijk lief hebben.

Hij verdedigde Curaçao en kwam op voor zijn rechten, omdat hij het recht van Groot-Nederlander verdedigde en voor zijn recht opkwam. Hij geloofde en vertrouwde in de kracht der Nederlandse cultuur en waar die cultuur zich had medegedeeld zonder onderscheid aan wie of hoe, daar zag hij een vasten bodem voor de beproefde instellingen van het moederland.

„Curaçao één met Nederland". Hij zag Curaçao als een Nederlandse volksplanting; de Curaçaoenaars: Nederlanders zo goed als onze landgenoten overzee, broeders, afstammelingen van dezelfde vaders. „De wet moge daaromtrent andere bepalingen bevatten, het gevoel stoort zich aan geen wet, het gevoel is boven elke beschreven wet verheven".

Zeer terecht, liet Mr. Da Cost Gomez hierop volgen. „Men dinge niet af op de historische waarheid dezer visie." Want er zou wel enige aanmerking op te maken zijn, althans zoals momenteel de wet is, waarover we binnenkort wel eens het een en ander zullen zeggen.

Maar Mr. Da Costa Gomez wilde Chumaceiro vooral tonen als de warmhartige idealist, met vooruitziende blik, als [illegible] jaar, verliet hij Amsterdam. Curaçao werd niet meer zijn tweede vaderland; hij leerde het kennen, overwon de moeilijkheden van het nieuwe en ongewone, en herwon het vaderland.

Hij ondervond als ieder ander de moeilijkheden van het nieuwe: „Gewoonten en gebruiken, zijn verschillend, de taal die gesproken wordt verstaat men niet, de mensen die men om zich ziet, hebben andere gelaatstrekken, een andere kleur" Spoedig echter leerde hij Curaçao van een goede zijde kennen, het liefhebben en waardering toedragen".

Heerlijk is het hem te horen getuigen van zijn liefde voor Curaçao en voor Nederland. „En die liefde en waardering voor het goede Curaçao schaadt onze liefde en waardering voor het dierbaar Nederland niet in het minst".

„In het menselijk hart is naast ouderliefde ruimschoots plaats voor kinderliefde en voor liefde voor de echtgenote. De ene liefde doet de andere geen afbreuk. En zou er dan, naast oprechte liefde en waardering voor ons geboorteland, geen liefde en waardering voor de plaats onzer vestiging kunnen bestaan"? Het kon dan ook niet anders dan toen in de negentiger jaren getwijfeld werd aan de ontwikkeling van Curaçao, aan de geschiktheid zijner bevolking tot medewerking aan de wetgevende arbeid, de ergste gevolgen van de toekenning van het kiesrecht aan Curaçao, werden voorspeld, of Chumaceiro nam zijne verdediging ter harte, met zijn medestrijders, C. D. Meyer, A. T. Brusse Daniel de Sola, allen weerbare mannen uit de Curaçaose gemeenschap.

Curaçao en zijne bevolking werden vergeleken met de naburige eilanden en men vreesde, dat het toekennen van het kiesrecht aan deze kolonie toenmaals haar van geen nut zou zijn, integendeel, de ontwikkeling der meerderheid van hare bevolking in de weg zou staan. Het toekennen van enige politieke rechten aan een bevolking zou immers noodwendig er toe leiden, dat het merendeel dier bevolking, die rechten zou eisen en ook mettertijd bekomen.

Als een der eersten, die het kiesrecht voor Curaçao in het openbaar besproken heeft, voelde Chumaceiro zich verplicht deze opvatting te bestrijden, aan te tonen hoe verkeerd het Curaçaos volkskarakter is beoordeeld.

„Met te meer reden verlangen de bewoners van Curaçao ook het kiesrecht, omdat zij onrijp verklaard en bij de andere eilanden achteruit gesteld zijn en het tijd wordt dat die achteruitzetting ophoude, de blaam van onrijpheid voor goed verdwijne. „Zij verlangen dat recht, omdat elke maatschappij, elke beschaafde maatschappij, er belang bij heeft, dat zij niet vreemd blijve aan de samenstelling der wetten, waaronder zij leven moet. „Zij verlangen dat recht omdat niemand gelijk zij de plaatselijke behoeften kent en doordrongen is van hetgeen het welbegrepen belang van hun geboortegrond en de plaats hunner vestiging vordert. [illegible] geen gegronde redenen bestaan. En die redenen zijn er ooit geweest, zou men heden minder dan ooit kunnen aanwijzen".

Chumaceiro, die door zijn praktijk als praktizijn bij het Hof van Justitie dagelijks in aanraking kwam met de hoogsten en nederigsten der bevolking, en die alzo haar noden heeft leren kennen, in de jaren van achteruitgang, begreep, dat het kiesrecht geen alles verhelpend middel was, maar hij durfde de voorspelling aan, dat ene directe inmenging van 't volk in de aangelegenheden des lands verbetering der toestanden, zal tengevolge hebben, en bij velen een spoorslag zal zijn om hunne beste krachten aan de belangen van land en volk te wijden.

De drager dezer gedachten mocht uit ons midden weggerukt worden, maar hij heeft ons 'n kostbaar goed nagelaten: vertrouwen in ons zelf en achting onzer landgenoten. Hij heeft onze saamhorigheid versterkt en het doel onzer gezamelijke krachtsinspanningen als bereikbaar ideaal gesteld: Samenarbeiden voor het algemeen welzijn van land en volk. Samen arbeiden om dichter bij Nederland te komen, want „onder koloniën van Nederland is er wellicht geen enkele waar de liefde voor het Moederland groter is dan op Curaçao. Dit moet misschien daaraan worden toegeschreven", zegt hij „dat wij door de ongelukkige toestand onzer naburen de zegeningen leren waarderen aan de Nederlandse instellingen verbonden".

„Lief en leed delen wij met Nederland en het edel Huis dat ons regeert. Gene gelegenheid, welke zich aanbiedt om van onze gehechtheid aan het dierbaar Moederland en geliefd Vorstenhuis getuigenis af te leggen laten wij onverzuimd voorbijgaan".

De wens van Chumaceiro is in vervulling gegaan. Hij mocht het niet beleven. Het is hem niet vergund zijn dierbaar Curaçao in de eenheid der Nederlandse volken te zien aan de arbeid der verzorging van het welzijn van Groot-Nederland.

Erkend en bemind door allen, kon de Amigoe bij zijn overlijden dan ook schrijven: „Voor velen was de overledene een hulp in nood". „Niet slechts zijn diep bedroefde familie en treurende vrienden ook de kolonie Curaçao heeft bij deze dood een zwaar verlies geleden".

„A. M. Chumaceiro was een sieraad van onze maatschappij."

We zijn ervan overtuigd, dat Dr. da Costa Gomez, door aldus den Heer Chumaceiro, met zijn eigen woorden te belichten, een grote dienst heeft bewezen aan onze Curaçao gemeenschap.

En zeer terecht kon hij zo deze man als voorbeeld stellen om de beste krachten te wijden aan land en volk.

Van harte willen wij onderstrepen de wens, waarmede deze spr. zijn schone rede sloot:

Moge het voorbeeld van Chumaceiro voor ons allen een krachtige spoorslag zijn om onze beste krachten, evenals hij aan de belangen van land, vol, te wijden.

Moge zijn liefde voor moederland en Curaçao onze liefde voor het moederland vergroten, en moge de hoge regering onze liefde naar waarde schatten, onze wensen begrijpen en ons opnemen in het groot verband der Nederlandse Gemeenschap, opdat wij eenmaal tot haar kunnen zeggen:

Fecisti patriam diversis gentibus unam,
profuit invitis te dominante capi dumque
offers victis proprii consortia iuris
Urbem fecisti quod prius orbis erat.

(Een veelheid van volksstammen voerdet der natie gemeenschap gij binnen.
Den tegenstrevenden werd ten zegen Uw heerschappij:
Den overwonnenen schenkend het Recht door Uw burgers genoten.
Schiept G'als één vaderstad wat eertijds wereldkring was.

De Begroting 1939

Het eerste stuk wat de nieuwe Staten ter behandeling krijgen, is de begroting 1939, waarvan het ontwerp dezer dagen is verschenen.

Erg opvallende uitgaven voor nieuwigheden vinden we in deze begroting niet, althans waar het publiek nog niet van op de hoogte is. In de voorgaande begrotingen toch hebben we al het begin gezien van, nieuwe brug, Wilhelminaschool, bebossingsplannen enz.

Toch bedraagt voor Curaçao de som van nieuwe werken en aankoop van onroerende goederen bijna 270 duizend gulden en voor Aruba zelfs 654 duizend gulden.

En overschrijdt de raming van uitgaven voor 1939 die van 1938 met ruim 1 millioen.

Sinds 1932 hebben we voor onze begrotingsuitgaven de volgende cijfers:

1932	6.278.149
1933	6.304.538
1934	8.340.226
1935	8.315.820
1936	9.212.085
1937	9.327.752
1938	8.076.968
1939	9.600.419

In de jaren 1933 tot 1937 is echter een bedrag van ruim 7 millioen aan aflossing van sinds 1928 opgenomen kasgelden.

In de jaren 1933 tot 1937 zit echter dat er weer aanmerkelijke uitbreiding van personeel plaats heeft bij verschillende diensten; en dat ook vele posten zijn verhoogd wegens de verhoging van de levensstandaard, iets waarvan het Bestuur enkele dagen geleden, bij de behandeling van de eerste suppletoire van 1937 nog niet overtuigd scheen.

We lezen dan verder, dat de nieuwe griffier van de Staten een full time griffier zal worden, waarvoor dan ook 7.632 wordt gevoteerd.

Dan volgen een aantal artikelen voor het onderwijs.

De verschillende subsidies zijn verhoogd van 87 duizend tot 103 duizend. Meer als de helft is voor de K.L.M.

Onder afdeling III lezen we, en dit is wel iets bijzonders in deze begroting, dat ofschoon Curaçao is vrijgesteld van bijdragen in de defensiekosten, toch met het oog op 's Rijks financien en de permanente aanwezigheid in deze wateren van een oorlogschip, de Gouverneur het voorstel doet om voor een matig bedrag in deze kosten bij te dragen.

De gevoteerde 100.000 doet ons sympathiek aan.

Onder afdeling 4ste lezen we van voorbereiding voor de dienst van het kadaster op Aruba.

Aan de uniformen welke we zo op straat zien, zijn er op Curaçao heel wat kommiezen, maar er komen er nog heel wat bij; wat wel nodig blijkt daar het krediet voor vergoeding van overuren met bijna 99.000 is overschreden.

Maar wanneer eens alle gouvernementsambtenaren in uniform zouden moeten lopen, dan zouden we eens recht een indruk krijgen van hun aantal. Telkens en telkens vinden we maar in deze begroting uitbreiding, die wel nodig zijn zal, maar die toch ook ons bang maakt. voor de toekomst, wanneer de bloeiperiode van Curaçao aan zijn einde raakt.

Onze watervoorzieningsdienst zal in 1939 een 75 duizend gulden duurder kosten als er in 1937 voor is uitgegeven. Als we zo eens globaal de cijfers nakijken dan blijken voor 1937 de inkomsten en uitgaven elkaar zo ongeveer gedekt te hebben. Dit zal dus wel anders zijn in 1939, wanneer dan bovendien nog de verlaging van de tarieven zijn ingetreden; om dan ook voor dat jaar een raming te baseren ongeveer gelijk aan de inkomsten van 1937 lijkt ons wel wat erg optimistisch.

Het spijt ons dat de dammenvoorziening op Curaçao maar steeds blijft staan op de armzalige tienduizend gulden. Met grote verbazing hebben wij ook kennis genomen van de mededeling van het Bestuur in de nota naar aanleiding van het eindverslag op de Suppletoire 1938, dat het „de stelling, dat in meerdere mate de gemeenschap belang zou hebben bij damaanleg op plantages in hare algemeenheid onjuist acht." We willen hier het woordje plantage weglaten; maar dan kunnen we wel zeggen, dat alle landbouwspecialiteiten welke in de loop der jaren hun studies over Curaçao gemaakt hebben, hoe tegengesteld ze ook zijn ten de heilige Stoel in voortdurend contact opzichte van de plannen, waarvan het Gouvernement thans enkele uitvoert, het allen er over eens zijn, dat door middel van dammen ons grondwater zo hoog mogelijk moet worden opgevoerd.

Voor Groot Kwartier Rustoord worden verbeteringen aangevraagd tot een som van 61 duizend.

Behalve de subsidie aan de K.L.M. vinden we op deze begroting nog een bedrag van 5 duizend en nog een van 80.000 voor de vliegvelden. We hopen, dat in de toekomst deze gelden hun rente voor Curaçao zullen afwerpen.

Voor het Leprozengesticht wordt een nieuwe kapel gevraagd.

Aruba krijgt [illegible] pasagran van 60.000; terwijl de Gouvernementssteiger 50 M. zal worden uitgebreid en er 2 nieuwe politiebureaux worden gebouwd enz. Alles bij mekaar zoals we boven reeds schreven tot een som van *f* 653.500.

Bonaire krijgt o.a. een polikliniek in Rincon en een verharding van de Breedestraat in Kralendijk; alles bij mekaar voor *f* 25.000.

St. Maarten en St. Eustatius krijgen o.a. armenhuisjes; de te besteden bouwsommen voor deze eilanden bedragen resp. 12- en 21 duizend.

De Openbare gezondheidsdienst is in deze begroting niet meer de laatste afdeling, zoals in de vroegere begrotingen; want het departement van economische en sociale zaken brengt thans de sluiting. Maar of nu de Openbare gezondheidsdienst ook niet meer als the least zal behandeld worden?

We zien op deze begroting opgebracht een bacterioloog-seroloog met de opmerking „die dan tevens geneeskundige onderzoekingen zal doen". Of dit laatste toevoegsel een doekje voor het bloeden is, omdat we nog maar steeds tevergeefs wachten op een derde stadsgeneesheer als hulp voor de hospitaalgeneeskundige?

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Wanneer dit blad zal verschenen zijn, zal het Franse Ministerie Blum wel reeds zijn heengegaan. Het hoeveelste van dit

BLUM.

jaar reeds? Zeker het derde; maar het kunnen er ook meer zijn.

Frankrijk heeft er niets mee geleerd, dat Hitler in zijn eerste Rijksdagrede van dit jaar gewezen heeft op de ellende van de Franse Ministercrissisen, waardoor het land nooit fatsoenlijk wordt geregeerd en de corruptie daarentegen gemakkelijk wordt bevorderd. Het merkwaardige is ook nog, dat Blum zal vallen om een belasting op de kapitalisten, en dat deze val bewerkt wordt door een overgrote meerderheid van socialisten en radicalisten.

Vermoedelijk zal Daladier wel het nieuwe kabinet vormen.

Het is te begrijpen dat een grote mogendheid met zulk een politiek leven

DALADIER.

als Frankrijk, geen vastigheid brengen kan in de Europese politiek en welke toch momenteel zo nodig is, vooral nu het in Europa gaat om de democratie of de dictatuur.

Zondag a.s. wordt door zo'n dictatuurstaat Duitsland weer eens een comedie gespeeld, in de vorm van een verkiezing. Alleen zal dit jaar de opzet grootser zijn, omdat ook Oostenrijk mee zal doen. We weten natuurlijk bij voorbaat hoe

deze verkiezingen verlopen; een geweldige meerderheid van Ja-stemmers. Maar men moest ook eens proberen om neen te stemmen!

We kunnen dit natuurlijk een comedie noemen; maar een blijspel kan ook zijn propaganda maken.

In de Oostenrijkse tragedie is thans wat meer klaarheid gekomen in het geval van Kardinaal Innitzer, waarover we in ons laatste overzicht gesproken hebben.

Kardinaal Innitzer is dezer dagen bij den Paus geweest en ofschoon over de besprekingen het grootste stilzwijgen wordt bewaard, wordt toch algemeen aangenomen, dat de onderhandelingen tussen den Paus en Kardinaal Innitzer over het Oostenrijkse episcopaat gunstig zijn afgelopen.

Het blijkt thans, dat de Katholieke kerk in Oostenrijk slechts de aansluiting van Oostenrijk bij Duitsland heeft begroet, doch dat men geen verkeerde invloed op de kerk zelf zal dulden en met zal blijven over allerlei vragen de kerk betreffende, terwijl men tevens de jeugdleiding, in eigen handen wil houden, en de ouders het recht moeten blijven behouden om hun eigen kinderen in die jeugdbewegingen onder te brengen, welke hun het meest geschikt lijken.

Heel wel kunnen we ons verenigen met de visie, welke de Beurs van Donderdagavond, van de kwestie geeft, waar het blad schrijft:

Vermoedelijk heeft Kardinaal Innitzer de nationale vraag en het probleem waar het katholicisme voor komt te staan, volkomen gescheiden. Als Oostenrijker voelde hij, dat de aansluiting bij Duitsland niet alleen onvermijdelijk was, doch noodzakelijk en van vitaal belang voor Oostenrijk. Als Katholiek voelde hij waarschijnlijk, dat de strijd tegen het nationaal socialisme nog moet komen. En iemand, die overtuigd is, gelijk alle Katholieken, de waarheid uiteindelijk toch aan zijn zijde te hebben, en daarom [illegible] ogenblik in Duitsland plaats grijpt, is het begrijpelijk, dat hij de strijd om het geloof naar later heeft verschoven.

Tsjecho Slowakije blijft nog aan het onderhandelen met de Sudeten-Duitsers. Herhaalde malen zijn er al besprekingen gevoerd, maar het optreden van Hitler tegenover Oostenrijk heeft de Tjechnische Duitsers overmoedig gemaakt en de Tsjechische regering bang. Toch hoopt

BENESJ.

Benesj dat er een overeenkomst komen zal, al zal de regering daarbij wel enkele veren moeten laten. Als een soort van intimidatie mogen we ook wel opvatten het feit, dat een Duits vliegtuig opvallend demonstratief dezer dagen over Bohemen gevlogen is.

Met 23 andere Staten heeft dezer dagen ook Engeland de uitnodiging van de Verenigde Staten aangenomen om een comite te vormen ter behartiging van de belangen, der politieke vluchtelingen.

In Spanje is na een betrekkelijk grotere tegenstand van de Barcelonaregering, die slechts even duurde, Franco weer met nieuwe moed verder Catalonië binnengetrokken, waar hij o.a. reeds twee van de grote waterkeringen, welke de stad van electriciteit voorzien, in zijn bezit heeft.

In China hebben de Chinezen grote overwinningen behaald, zodat er overal in China feestvreugde is. Maar Tsjang Kai Shek heeft gewaarschuwd voor een al te grote overwinningsvreugde; want we zijn er nog lang niet, zo zegt hij, en er zullen nog grote offers moeten gebracht worden.

Deze offers heeft ook de Japanse Minister aan zijn volk gevraagd.

Offers brengen, vinden we heel mooi, maar dan niet aan de afgod van de oorlog.

In Mexico is men nog steeds bezig met het zoeken naar een oplossing voor de betaling der oliemaatschappijen. President Cardenas heeft nu voorgesteld om 20% van de olie-export te reserveren voor deze afbetaling.

Of men er daarmee komen zal?

Gandhi, de bekende Indische vrijheids-

GANDHI.

heid, die vroeger meer van zich deed spreken als in de laatste jaren, schijnt erg ziek te zijn en lijdt zozeer aan verval van krachten, dat men voor zijn leven vreest.

BUITENLAND.

EEN MARTELAAR MEER!

Onder deze titel lezen we in „La Religion" van Caracas het volgende van Pater Fernando M. Llovera prior van de abdij van Olot (Gerona) en gefusileerd in het kasteel Montjuch op 22 Nov. ll. Deze heilige werd ter dood veroordeeld om geen enkele andere reden, dan zijn apostolische ijver en zijn ontembaar verlangen naar de zaligheid der zielen. Het blad drukt dan af de brief, welke hij aan zijn familie schreef, enkele ogenblikken na het vernemen van zijn doodvonnis.

Zeer Beminde Broeders,

Twee minuten geleden werd mij het vonnis medegedeeld dat ik morgen vroeg om 5 uur, mijn God zal gaan aanschouwen.

Heb geen droefheid over mijn lot.

Wanneer ge me nu zoudt zien, zoudt ge mij niet terug herkennen. Ik had zoveel vrees voor de dood en nu, nu ik er vlak voor sta, zie ik deze komen met onverschilligheid, zelfs met vreugde.

Ik heb het onuitsprekelijk geluk gehad de biecht te horen van 8 gezellen, die met mij morgen naar den hemel zullen gaan, en wanneer ik deze brief geschreven heb [illegible] om te verschijnen voor de hoogste Rechter, die meer rechtvaardigheid zal bezitten als de mensen.

A Dios, tot in den hemel, waar we elkaar zullen wederzien.

Leve Christus Koning!!!!!

Aan het treffende van dit schrijven zou iedere toevoeging van ons afbreuk doen.

ONDERSCHEIDINGEN VAN HAITI.

Door den President van Haiti is onderscheiden met de orde Honneur et Merite, de Heer Arnold Haseth, tijdelijk verblijvend alhier en Consul van Haiti in den Haag.

Tot Consul van Haiti op Aruba is benoemd de Heer S. N. Ecury.

Onze gelukwensen.

GETROEFD.

De Bisschop van Münster, Mgr. Clemens August Graaf von Galen, preekte in zijn kathedraal over de invloed van de kerk op de opvoeding van de Jeugd.

Onder de preek stond een Nazi in uniform op en riep: „Hoe kan iemand over de jeugd praten, wanneer hij zelf noch vrouw noch kind heeft."

De bisschop antwoordde met zijn geweldige stem:

„Op deze plaats duld ik geen beledigende opmerkingen aan het adres van Onze Führer."

Gelijk bekend, is ook Hitler niet gehuwd.

De bisschop vervolgde toen zijn preek. Aan het eind van de dienst, bij het verlaten van de kerk, brachten de gelovigen op [illegible] wijze hulde aan hun bisschop.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m. Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:

4.45 uur vroegmis
7 uur kindermis
8.15 uur hoogmis
's avonds om 7 uur lof
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

HERSEN-KUNSTENAARS MET [illegible] ZONDER VERSTAND.

Het spreekt voor de werkelijkheids[illegible] van de tegenwoordige tijd, dat men r[illegible] kenkunstenaars niet alleen bewonder[illegible] maar ook practisch laat werken. Ko[illegible] geleden kon men dan ook in de kra[illegible] ten lezen, dat in een Duitse stad zu[illegible] een reken-genie geëngageerd was om zi[illegible] wonderlijk hersenwerk in dienst te ste[illegible] len der gemeenschap. Hoe groot zijn ta[illegible] lent wel was, is niet verder bekend ge[illegible] worden.

Waarom eigenlijk niet?

Wel wordt veel gesproken over he[illegible] werk waardoor Bernhard Zufall destijds al zijn medeburgers verbaasd deed staan[illegible]

Juist de kleine herhaalde botsinge[illegible] door anderen niet opgemerkt, die hu[illegible] oorzaak vinden in een of andere hebbe[illegible] lijkheid van een der beide partijen, o[illegible] in 't verschil tussen twee karakters richten in het huwelijksleven onherstel[illegible] bare schade aan.

De vrouw is door haar ontwikkelin[illegible] en in aanleg zodanig bedoeld, dat he[illegible] [illegible] veel gr[illegible] [illegible] dan bij den man.

En waar het de aard der liefde [illegible] geven, is het uiteraard de vrouw eigen te geven van haar innerlijk, van haar gevoel, haar medelijden en meeleven haar begrijpend aanvoelen zonder woorden.

CURACAO.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Met ingang van 30 Juni 1938 is aan den technisch ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken op Aruba, K. K. van der Heide, vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting hieraan negen maanden buitenlands verlof verleend met vergunning de vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen.

Aan den marktmeester tevens opzichter van het abbatoir F. H. Veldhuizen is drie weken vrijstelling van dienst verleend.

Met ingang van de 1ste April 1938 is de commies ter Gouvernements-Secretarie H. A. Hessling eervol ontheven van de functie van de plaatsvervanger van den Algemeen Verslaggever van de Koloniale Raad.

Met ingang van de 1ste Mei 1938 is op zijn verzoek aan den Heer P. T. S. Krafft eervol ontslag verleend als 1o Plv. Hypotheekbewaarder; 2o commissaris van het Algemeen Curaçaos Pensioenfonds, **3o lid van de commissie voor Stadsbebouwing, uitbreiding en verfraaiing, 4o bestuurslid van de** Stichting „Ondersteuningsfonds Nederlandse Antillen", 5o lid van de commissie bedoeld bij artikel 4 van het „Curaçaos Kiesreglement 1937"; en 6o voorzitter van het Stembureau voor het stadsdistrict II. Onder dankbetuiging voor de door hem in die functies bewezen diensten.

De wnd. Gouvernements-Secretaris
R. Boskaljon.

OOK OP DE BOVENWINDEN KLACHTEN OVER DE KINDERVOEDING.

We weten dat men van Bestuurzijde de kindervoeding aan het bestuderen is, om er verbeteringen in aan te brengen. Juist omdat er zoveel instanties waren die er mee te maken hadden, werden de bepalingen zo bureaucratisch, omdat ieder ambtenaar er het zijne in moest hebben.

Maar het zal vermoedelijk 38 nog wel moeten uitdienen.

In alle geval is bij de hoofdpersonen van deze aangelegenheid, de Inspecteur van Onderwijs de goede wil aanwezig.

Het is daarom nuttig mede te delen, wat ons van de Bovenwinden geschreven werd:

Vroeger was bevordering van schoolbezoek doel en schoolvoeding middel: maar nu dreigt de nieuwe regeling juist de omgekeerde verhouding te scheppen.

Zo waren er enkele ouders bij de pastoor gekomen, om te klagen, dat het toch wel erg was, dat de dokter had verklaard, dat zij hunne kinderen niet genoeg te eten gaven.

Hoe rijmt het met het ambstgeheim van de arts, zo werd er gevraagd, dat hij na medisch onderzoek op dat papier moet zetten of het kind lues of iets anders heeft?

Er zijn thans kinderen, straatarm die vroeger wel en nu niet op de lijst staan. (We hebben aan de betreffende autoriteit reeds medegedeeld, dat op Willebrord, een der armste parochies, 4 zegge vier kinderen van schoolvoeding in aanmerking kwamen. Hieruit alleen blijkt, dat de regeling niet in orde is. Red. Am.)

Er kwamen moeders bij het schoolbestuur, met de mededeling: ik kan mijn kind 's morgens niets geven, ik heb het niet: en het kind krijgt ook niets op school, dus kan ik mijn kind niet meer naar school sturen. En om ze toch naar school te laten komen, moet het schoolbestuur, dan maar bijspringen.

Dit zijn slechts enkele klachten, van de velen, die ons bereikten.

CURAÇAOSE BOND VOOR LICHAMELIJKE OPVOEDING.

Naar we vernemen werd op de laatste Bestuursvergadering het Bestuur van de C.B.L.O. thans als volgt samengesteld:

Voorzitter:	P. R. Kup
Onder-Voorzitter:	Mr. F.P. Bichon van Ysselmonde
1e Secretaris:	H. Meersma
2e Secretaris:	Pater H. A. B. Hulsman
Penningmeester:	Dr. W. J. Goslinga
Commissaris:	P. C. Gorsira
Commissaris:	A. M. Prince
Leden:	J. Beyerwellen
	David L. Capriles
	Jossy Capriles
	Dr. M. F. da Costa Gomez
	Dr. A. W. J. M. Desertine
	Dr.C.F. Gronemeyer
	P. H. van Leeuwen
	H.J.C. Nieuwenhoff
	Dr. J. Oduber
	G. de Rooy
	J. Rustige
	H. B. C. Schotborgh
	F. A. Vromans
	Dr. W. H. Zaayer

De Commissies worden voorlopig als volgt samengesteld:

Sportpark commissie (tevens velden en zwemcommie)

J. Beyderwellen, D. L. Capriles, H. Meersma, H. J. C. Nieuwenhoff, Dr. J. Oduber.

Tenniscommissie.

Jossy Capriles ,Dr. M. F. da Costa Gomez, G. de Rooy, F. A. Vromans, Dr. W. H. Zaayer.

Commissie voorbereiding deelname V Centraal Amerikaanse spelen:

D. L. Capriles, H. Meersma.

Deze commissie heeft voorlopig tot taak verschillende aangelegenheden met betrekking tot de organisatie der spelen uit te werken. Later zullen nog enige leden aan deze Commissie worden toegevoegd.

**K
K R O
O**

**Wereldprogramma
Zondag, 10 April 1938.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd**

1. Wilhelmus — Opening
2. Sons of te Brave .... Bidgood Verenigde Muziekcorpsen
3. „Wereld — Apostolaat" door Pater K. Bomhoff M. S. C.
4. Berichten „Van en Voor de Missiepost
5. Ouverture „Lysistrata" ...P. Linke K.R.O. Oskest o.l.v. Pierre Reinards
6. „Rond het Nederlandse Boek 1937" door Pierre van Valkenhoff
7. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
8. Eventuele Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
9. Sluiting.

**Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.**

1. Imperial March .... Ed. Elgar B.B.C. Symphonie-Oorkest o.l.v. Adrian Boult
2. Medische Causerie
3. CONCERT VOOR CELLO EN ORKEST — L. LEO
   a. Andantino grazioso
   b. Larghetto con poco moto
   c. Allegro con bravura
   uitgevoerd door:
   PEGGY SAMPSON, CELLO en HET K. R. O. ORKEST o.l.v. PIERRE REINARDS
   (eigen opnamen)
4. **De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart**
5. **Sluiting.**

VAN EMIGRATIE TOT IMMIGRATIE.

De geschiedenis van Curaçao, doet veel begrijpen.

Er is een tijd geweest, dat Curaçao en Aruba geen werkkrachten tot zich trokken, doch dat heel wat mannen erop uit trokken om elders een broodje te verdienen.

„Hinaus im feindliche Leben". Dat begon al direkt na de emancipatie, die trek naar de naburige eilanden en republieken. Doch, die eerste uittocht, 75 jaar geleden schijnt meer ingegeven te zijn, door een verlangen vrijuit eens wat van de wereld te gaan zien. Men kwam ook spoedig weer terug.

Doch de bittere noodzaak drong wel tot emigratie: bij tijden van miswas en lange droogte, werd het honger lijden in de koenoek. Denken we er maar aan, dat de Bisschop en de Gouverneur in die tijd, als ze uitgingen, altijd een rolletje dubbeltjes meenamen. Het loon was b.v. 30 cts per dag plus een kop mais.

We moeten hier de moed herdenken, waarmee de jongemannen van hier de vreemde in trokken.

Een 40 jaar geleden trokken velen uit Bonaire (Rincon) naar Tucacas bij Porto Cabello om daar in de kopermijnen te gaan werken. Ook Arubianen waren daar.

In Porto Cabello was zelfs een aparte wijk bewoond door mensen van onze eilanden. Naar Santo Domingo trok men, naar Panama, Cuba, Connetable etc.

Hier zij ook gewezen op de nog bestaande trek van de Bovenwinden. De mensen van Saba gingen bij de scheepvaart. Van St. Maarten trokken de mannen in zo groot aantal weg, dat het een eiland van vrouwen werd.

Want men begrijpt, dat zulk een emigratie uit armoede niet veroorloofde, dat men vrouw en kind meenam.

Niet altijd bracht die uittocht de verwachte welstand. Op Cuba schijnt men niet veel verdiend te hebben. Er bestaat nu een uitdrukking onder het volk: „Lo bo hanja un Cuba", wat zowat kan worden weergegeven door „Je krijgt een ongeluk".

Rond 1922 deed Mgr. Vuylsteke, Cuba nog aan, om de toestand van onze mensen daar te onderzoeken.

Wat had deze emigratie nu ten gevolge, deze uittocht die rond 1920 nog in stijgende lijn was?

Het heeft maatschappelijke welstand gebracht aan verschillenden, het heeft hun talenkennis vergroot (men leert hier toch al graag en gemakkelijk talen) vooral van het Spaans. Doch er staat veel tegenover, het bracht ook godsdienstige onverschilligheid en verval van zeden. Men leze het herdenkboek van 't 50 jarig verblijf der Dominicanen op Curaçao er maar eens op na. De Dominicanen van die tijd legden er zich met alle kracht op toe om de jongens toch een ambacht te leren, waardoor ze in staat zouden zijn hier zelf iets op te richten. Een andere poging om ze hier te houden was, de oprichting van een nieuwe industrie hier n.l. de vervaardiging van een schoeisel „Alpargata" geheten. En voor de alleen achtergebleven vrouwen, die een hard en moeilijk leven hadden, alleen en in armoede en dat in een havenstad, begon men met de vlechtnijverheid.

De uittocht der mannen had ook ten gevolge, dat men in de kerken maar weinig mannen zag en de achtergebleven mannen er zich niet thuis voelden. Die valse schaamte behoeft voor niemand meer te gelden.

Weten is begrijpen voor velen. Daarom hebben we dit alles eens weer opgehaald. Er is weinig over geschreven, het zou toch zeker thuis horen in een historische sociographie van Curaçao.

Br.

HUISVREDEBREUK.

Door de 41-jarige wasvrouw H. is bij de Politie aangifte gedaan van huisvredebreuk, gepleegd door den 36-jarigen monteur F. Proces-verbaal is tegen genoemende F. opgemaakt.

VERNIELING.

Door de 38-jarige H. werd bij de Politie aangifte gedaan van vernieling van een aantal japonnen en een paar schoenen, gepleegd door een zekeren H. Een onderzoek wordt ingesteld.

BRAND.

Door het wegwerpen van een eindje brandende sigaret in droog gras op een open stuk grond, is in de namiddag van Zaterdag j.l., nabij perceel Salinja No. 272, brand ontstaan. Door de brand snel met water en grond te blussen, wist men erger te voorkomen. De direct uitgerukte kleine brandspuit behoefde geen dienst te doen.

VAN ZIJN MOTOR GEVALLEN.

In de nacht van 2 op 3 April l.l. is de 21-jarige P. op de Weg rond het Schottegat, ter hoogte van Cas Chiquito, van zijn motor gevallen, waarbij hij waarschijnlijk een lichte hersenschudding opliep. De man is per ambulance naar het hospitaal vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. Naar de oorzaak van het ongeval wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

AANGIFTE VAN DIEFSTAL.

De 21-jarige ijzerwerker Van D. heeft bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een portemonnaie, inhoudende een klen bedrag aan geld. Een onderzoek wordt ingesteld.

AANGIFTE VAN DIEFSTAL.

Door de 19-jarige leerling monter De J., werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van 2 halve loterijbiljetten van de loterijbond „Fortuna". Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

VERDUISTERING.

Door den procuratiehouder van een alhier gevestigde firma is bij de Politie aangifte gedaan van verduistering **van een vrij aanzienlijk geldsbedrag, gepleegd door den 37-jarigen kassies De W-E. Bedoelde kassier is hierop door de Politie gehoord, waarbij hij bekende het hem ten laste gelegde feit te hebben gepleegd. Hij is voor verder onderzoek** in bewaring gesteld.

DE FILM VAN DE WEEK

In het tijdvak van 8 tot en met 14 April

ROXY.

Slave Ship
Victoria the Great
Sea Devils
May Time (kinderen toegelaten)
The Prins and the Pauper
Make a way for a lady

CINELANDIA.

Slave Ship
Unknown ranger (kinderen toegelaten)
Jesus of Nazareth (kinderen toegelaten)
Borneo

HOLLYWOOD.

Sea Devils
Jalisco nunca pierde (kinderen toegelaten)
Victoria the Great
Borneo

TOEN DE PASSIE GEZONGEN WERD.

Het is al eeuwen geleden, het gebeurde in een Hollandse stad.

Op Palm-Zondag juist toen men onder de Hoogmis de Passie aan het zingen was, werd vele eeuwen geleden in Schiedam een meisje geboren. Vader werd uit de kerk geroepen, men was blij en toch, het was helemaal geen dag om feest te vieren, het viel zo slecht. Ze werd geboren op Palm-Zondag onder de Passie, het is voor haar een voorteken voor haar leven geweenst.

Men weet het, toen ze was opgegroeid tot een jong meisje werd ze eens door haar vriendinnen uitgenodigd om mee te gaan schaatsen (we zijn in Holland). Ze mocht mee van thuis, men ging de grachten door, de Schie op.

Van rijden kwam het tot spelletjes. Men maakte lange slierten, zette vaart, de voorsten draaien trekken en de verdere sliert glijdt met een enorme vaart over het ijs, ze gillen van pret. Doch daar breekt de ketting schaatsers. Men rolt omver en glijdt door de vaart nog door. Een der op het ijs terecht gekomen meisjes glijdt in haar vaart tegen een bonk ijs, dat boven het vlak uitsteekt. Ze gilt van pijn, men loopt toe, ze kan niet opstaan, men moet haar naar huis dragen. Het is die Liduina.

Ze mort in haar ziekte. Niemand is graag ziek en bij haar duurt het toch zo verschrikkelijk lang, de wond wil maar niet genezen. Ze wordt ongeduldig. Toch ook denkt ze na, lang soms. Ze denkt na over de bedoeling van het lijden. Ze ziet hoe lijden, bovennatuurlijk opgevat, mooi kan worden, als men de kracht er toe heeft, als eerherstellend lijden, als opgedragen en verdragen voor anderen.

Dat Hollandse meisje zag het, begreep dat God het haar vroeg en ze heeft geleden, verschrikkelijk geleden, meer dan twintig jaar lang.

Ze had begrepen, waarom ons de Passie wordt voorgezongen.

NIEUWE SPELLING INGEVOERD.

Naar we vernemen heeft de Nederlandse regering besloten de nieuwe spelling aldus in te voeren dat *in open lettergrepen één a en één o geschreven worden en ook de sch als s geschreven worden, behalve in de uitgang isch.*

De nieuwe schrijfwijze, die bij wet zal ingevoerd worden, is, zoals reeds sedert 1934 door ons blad geschreven wordt.

Ieder werk dat de moeite waard is, brengt tijden van echt of schijnbaar gemis aan succes.... Het zijn de moeilijke ogenblikken. Dan is het zaak,vol te houden om in de donkerte te leren in en door het werk God en de naaste te dienen, niet om eigen voldoening, maar om God.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Het Kabinet Blum is gisterenavond afgetreden en Daladier is belast met de vorming van een nieuw.

Met de Francoregering zal een lening gesloten worden tot wederopbouw van Spanje. De leidende financier hiervan is Engeland.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de „Beurs & Nieuwsberichten."

Hare Majesteit de Koningin heeft de 8ste dezer een bezoek gebracht aan de „Nieuw Amsterdam" in de petroleumhaven Pernis en aan de bloemententoonstelling Primavera.

Hr. M. bracht verder een bezoek aan het etablissement der Petroleum Mij.

H.K.H. Prinses Juliana woonde de plenaire zitting van de Raad van State bij.

De subsituut officier van Justitie eist tegen den journalist Hansen terzake het op onvoldoende wijze vervullen van de wettelijke getuigenplicht een boete van f 300,—, of 100 dagen hechtenis.

Dr. A. H. Colijn heeft een lezing gehouden over de expeditie naar Nieuw Guinea, in het Paleis aan het Voorhout voorH .M. de Koningin en genodigden.

De Nederlandse regering heeft de Volkenbond een bderag van f 50.000,— doen toekomen voor humanitaire hulp aan China. De helft is door Nederland, de andere helft door China gestort. Het geld zal besteed worden aan de aankoop van geneesmiddelen voor medische hulp in China.

De bekende Karakorum-reiziger, Dr. Visser, thans consul generaal te Calcutta, zal tot gezant te Ankara worden benoemd.

De tennisspeler Timmer zal niet in het Nederlandse team voor de Daviscup wedstrijden uitkomen, daar hij last heeft van zijn arm.

In de Kamer vond Donderdag de interpellatie plaats van den heer Drop over de affaire der Osse marechaussee. De heer Drop meende dat de vragen den heer Wijnkoop noch het pers-communiqué duidelijk zijn en meent dat in deze zaak meer klaarheid geboden is.

Minister Goseling, die van antwoord dient, maant tot bezinning in deze zaak. Van de brigade te Oss zal een deel van het personeel worden overgeplaatst. Ten aanzien van een bespreking der maatregelen moet de minister zich beperken. De strafzaak tegen den fabriekdirecteur heeft een normaal verloop. De directeur is en blijft in arrest. De marechaussee is hierbij actief opgetreden.

In een andere zaak ,tegen een bankier is huiszoeking gedaan, zonder dat de officier van Justitie iets afwist. De officier van Justitie besliste dat de man niet verder vervolgd mocht worden ,daar hiertoe geen redenen aanwezig waren. Er was hier sprake van een onrechtmatige arrestatie, in een van de rechtelijke kwestie, waarbij de bedoeling heeft voorgezeten om door vrijheidsberoving en pressie de oplossing in bepaalde richtlijnen te beinvloeden.

Verder was daar de zaak tegen twee geestelijken, waarin een uitvoerig onderzoek was begonnen, terwijl vaststond, dat van een strafbaar feit geen sprake was. Ook waren verschillende minderjarigen verhoord. Een minderjarige was, nadat deze verklaard had dat niets was voorgevallen, later verhoord, in bijzijn van den aangever. Veder bestaat er gegronde verdenking van mishandeling van 'n persoon, verdacht van overtreding van de vuurwapenwet waardoor men deze tot een bekentenis wilde brengen.

In Proces verbalen was voorts verklaard te handelen op last of met medeweten van den officier van Justitie.

Tijdens de debatten werd op de publieke tribune geapplaudiseerd, waarna deze werd ontruimd.

De giften voor het Defensiefonds hebben thans een totaal bereikt van bijna f 7000,—.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

10 April 1938:	A-klasse	Hollandia 1 — Jong Holland 1 (O. Corsica)	
10 April 1938:	Res. A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2 (I. Dania)	*
17 April 1938:	A-klasse	Asiento 1 — Jong Holland 1 (H. Elfrink)	
17 April 1938:	Res.A-klasse	Hercules 2 — Transvaal 2 (I. Dania)	*
18 April 1938:	A-klasse	Hercules 1 — R.C.C. 1. (W. Hagendijk)	
18 April 1938:	B-klasse	Jong Curaçao — Hilversum (O. Suarez)	*
24 April 1938:	A-kklasse	Feijenoord 1 — S.U.B.T. 1.	
24 April 1938:	Res. A-klasse	Hercules 2 — R.C.C. 2.	*

RIO CANARIO

10 April 1938:	Res. A-klasse	Asiento 2 — Feijenoord 2 (H. Nevel)	*
18 April 1938:	Res. A-klasse	Asiento 2 — Hollandia 2. (J. Gast)	
18 April 1938:	B-klasse	Atlantico — Be Quick	
24 April 1938:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1	

SCHERPENHEUVEL

10 April 1938:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — S.U.B.T. 1 (A. Oehlers)	
10 April 1938:	B-klasse	D.C.C. — Hilversum (E. Jansen)	*
17 April 1938:	A-klasse	Feijenoord 1 — Hollandia 1 (A. Jesurun)	
18 April 1938:	Res. A-klasse	Scherpenheuvel 2 — S.U.B.T. 2 (B. L. Dijk)	
24 April 1938:	B-klasse	D.C.C. — Jong Curaçao.	

De A-klasse wedstrijden beginnen om half vijf.
De andere wedstrijden beginnen om 3 uur.

Met ingang van heden is de tijdelijke schorsing van het Hilversum-lid J. Scorea opgeheven.

Ingeschreven als werkende leden van:
Asiento, J. Gerritsma
Scherpenheuvel, H. de Windt, E. Nahr.
Hollandia, C. van Velzen, P. J. Markgraaf, C. J. Borsboom, W. Wehrens.
D.C.C., A. Sillie, A. Antonio, A. Jacobs, Th. Sloop.

Afgevoerd van de ledenlijst van Be Quick: Th. Arion, B. Pietersz, G. Mariano, V. Kleinmoedig, S. Blanken en F. Etmon.

OEFENING VOOR SPELERS DIE EVENTUEEL IN AANMERKING KOMEN VOOR PLAATSING IN HET BOONDS-ELFTAL. DONDERDAG 14 APRIL 1938.

MUNDO NOBO.

E. Vos (R.C.C.)

A. J. Maduro (SUBT) — [illegible] (RCC)

W. Leers (J.Hol) — A. St. Jago (J. Hol) — H. Royer (J. Hol)

G. Pardo (J. Hol.) — J. Ramirez (J. Hol.) — C. Bosch (SUBT) — L. Leonora (J. Hol.) — R. Bernabela (Feijen.)

Aanvoerder: A. J. Maduro
Shirt: Blauw-geel

O

Aanvoerder: M. Nahar
Shirt. Wit

J. Pannefiek (RCC) — A. Lo Ning Hing (Transv. — C. BloemendaalJ. (Asiento) — P. Coffie (Scherp.) — H. vd Eem (Asiento)

E. Ruiz (SUBT) — M. Nahar (Trans.) — A. Bosnie (Transv.)

A. de Koop (Transv.) — E. Rosina (Scherp.)

J. Pinedo (Herc.)

Reserves:
J. Casper Transvaal, O. Troeman J. Hol., E. Atalida Hercules, W. Goedhart Transvaal, T. Newton Scherp. H. A. Maduro SUBT, J. Pietersz SUBT, F. Jansen Feijen.

OPGELEGDE BOETEN.

De vereniging Jong Holland is beboet met 5 gulden, wegens het uitkomen van haar Junior-elftal, in de wedstrijd tegen Hercules Jr., gespeeld op 3 April 1938, met twee ongerechtige spelers, n.l. J. Nicolaas en C. Ramos............

De vereniging Be Quick is beboet met 5 gulden, wegens het uitkomen van haar 1ste elftal in de wedstrijd tegen Atletico 1, gespeeld op 3 April 1938, met twee ongerechtigde spelers, n.l. M. Pietersz en A. Pietersz............

DENK ER AAN.

Een zachte blik,
een blij gelaat,
Een vriendelijk woord,
een goede raad —
Al lijkt het weinig,
wat ge schenkt,
Ge geeft soms veel meer
dan ge denkt!

Wilt ge een mens kennen, zie hoe hij liefheeft en treurt.

VERHALEN UIT DE SING-SING GEVANGENIS.

Uit de memoires van een oud-hoofdgeneesheer.

Dr. Amos O. Squire, de vroegere hoofdgeneesheer van de bekende Sing-Sing-gevangenis, heeft enige tijd geleden zijn [illegible] gepubliceerd.

Vijf-en-twintig jaar lang heeft deze dokter zijn weinig benijdenswaardig beroep uitgeoefend. Wat hij in die jaren heeft meegemaakt is meer dan een gewoon sterveling kan verdragen.

De dokter was hard op weg krankzinnig te worden, maar op het laatst konden zijn familieleden hem er toe bewegen zijn ontslag in te dienen.

Onder alle verschrikkingen van de Sing-Sing-gevangenis is de ergste wel het vertrek, waarin slechts een gewone stoel staat. Dr. Squire schrijft over de ontzettende terechtstelling op de electrische stoel het volgende:

Weet u wie mijnheer Sing-Sing is? Mijnheer Sing-Sing is een eigenaardige figuur. Hij is ingenieur voor electriciteit en executies. Nog nooit heeft hij zijn handen vuil gemaakt. Nog nooit heeft hij zijn slachtoffers aangeraakt. Hij wil hen zelfs niet zien. De straf wordt zodanig uitgevoerd, dat hem de aanblik van den mens, dien hij moet doden, wordt gespaard.

Elk van zijn kleine karwijtjes levert hem 150 dollars op. Dat is niet overmatig veel, maar daarvoor behoeft hij ook niets te doen. Hoewel hij het dus goed heeft, komt mijnheer Sing-Sing toch altijd slecht aan zijn eind.

Ik heb twee dragers van die titel gekend. Davis, de eerste, die als krankzinnige is gestorven. Zijn opvolger heeft zelfmoord gepleegd.

Vroeger werkte mijnheer Sing-Sing dagelijks tussen 5 en 6 uur des morgens. Tegenwoordig werkt hij nog slechts op Donderdag, en wel altijd om 23 uur. De gevangenen spreken van de „Zwarte Donderdag."

Eerst op de avond voor de dag der [illegible] krijgt de veroordeelde be[illegible] hem te wachten staat. Des middags beginnen de voorbereidingen. Dan wordt hij geleid naar een kleine cel, onmiddellijk naast de executiekamer gelegen. Sommige veroordeelden zijn gek van angst voor de dood, welke zij voor ogen hebben. Anderen nemen het gemoedelijk op en kunnen zefs nog spotten.

Zenuwachtige geestelijken.

Hierop volgt het bezoek van den geestelijke, natuurlijk indien de gevangene om een geestelijke verzoekt. Nadat de veroordeelde alle bezwaren, die op hem drukken, tegenover den priester heeft uitgestort, begint men met een alledaagse gesprek om de tijd te doden.

Meestal is de priester, zij het dan ook inwendig, al even zenuwachtig als de veroordeelde. Vaak sidderen beider handen. Ik heb, vervolgt Dr. Squire zijn mémoires, geen geestelijke gekend, die aan dat verschrikkelijke wachten kon gewennen. Daarentegen heb ik menig veroordeelde gekend, die... den priester op de schouder klopte en hem wat vlugzout of Eau de Cologne offreerde!

Tegen vijf uur des namiddags komt de familie van den veroordeelde. Men mag hoogstens een uur blijven. Velen willen den veroordeelde niet zien, uit angst, op een gegeven ogenblik de moed te verliezen. Dan brengt met het avondeten; het menu mag de gevangene zelf uitkiezen. Ik heb echter zelden een misdadiger gezien, die zich de heerlijke spijzen goed liet smaken!

Intussen is mijnheer Sing-Sing druk bezig. Hij beproeft de stroomtoevoer en overtuigt zich, dat de electroden naar behoren functioneren. Dan trekt hij zich in een speciaal voor hem bestemd kamertje terug. De cipiers en de directie spreken met hem slechts over dienstzaken. Mijnheer Sing-Sing is een eenzaam man, even eenzaam als de beulen uit de Middeleeuwen. Davis doodde de tijd met fluitspelen; zijn opvolger legde een spelletje patience.

Om half drie worden de twaalf, door de wet vereiste getuigen in een vertrek geroepen. Men fouilleert ze zorgvuldig op camera's. Het is tot nu toe slechts éénmaal gelukt een foto te nemen. Dat geschiedde door een journalist-getuige. Hij had een zeer klein apparaat aan zijn... sokken bevestigd. Toen de stroom werd ingeschakeld, lichtte hij een zijner broekspijpen op en drukte af! Zijn foto bracht hem 10.000 dollars op......

De executie.

Om elf uur komt de cipier in de cel van den veroordeelde. Hij snijdt de pijpen van zijn pantalon tot aan de knieën af, om de electroden te kunnen aanbrengen. Dan zet de stoet zich in beweging, met den priester aan het hoofd.

Bij de 138 terechtstellingen, die ik meemaakte, was het slechts in drie gevallen nodig het slachtoffer te binden.

De executiekamer heeft geen vensters; zij wordt verlicht door grote electrische lampen. De stoel staat op een rubberplaat. Hierachter staat de baar voor het lijk. Aan de muur hangt een plakkaat „Stilte". Men hoort slechts de ademhaling der wachtenden. — Soms klinkt van buiten een dof gerommel — het is de sneltrein naar New York, die hier 100 meter vandaan voorbijraast. De gevangene kent dat geluid... de trein... Hij krijgt echter weinig tijd over dit alles na te denken. Men bindt hem op de stoel. Een lederen masker wordt tot zijn mond over het gelaat getrokken. De bovenste electrode wordt aan het voorhoofd bevestigd. De onderste aan een knie. Vroeger waren hiervoor 4 lange minuten nodig.

Tegenwoordig nog slechts 30 á 40 seconden. Op een teken drukt de beul in zijn kamertje op een knop. Een gedreun vervult het stille vertrek. Tweeduizend volt gedurende tien seconden kunnen een mens doden!

EEN ZONDERLINGE REPUBLIEK OP DE BERG ATHOS.

Door Dr. Richard Mai, Berlin-Wilmersdorf.

[illegible] Orphani ligt het Chalcidisch schiereiland, dat uitloopt in drie vingervormige punten. De oostelijke vinger draagt de heilige berg, Hagion Oros, welke in de orthodoxe christenheid welbekend is. Uit dit bergland verheft zich de Athos, het middelpunt van een monnikenrepubliek, welke in haar soort even volmaakt als zeldzaam is.

De grondwet der monnikenrepubliek van de berg Athos bepaalt: „Niets vrouwelijks, hetzij mens of dier, mag worden toegelaten! Geen levend wezen mag met de wil en het medeweten der monniken worden geboren." De wet is op een bokkenvel geschreven. Toen de H. Athanasius bijna 1000 jaar geleden kwam en ze optekende, was ze reeds tot in onbekende tijden in gebruik. Dit gebied heeft geen herinnering meer van vrouwen en vrouwelijke schoonheid. Een stuk mensenbestaan is aan de eeuwigheid geofferd.

Waar mensen zijn, is beweging. De afzondering heeft de monnikenrepubliek niet voor de drukte der wereld gespaard. Onder de heerschappij der Byzantische keizers en der sultans van Stamboul, wisselden glorie en verval elkander af. Saracenen en zeerovers zijn er binnengevallen en hebben er gebrandschat. Talrijke aardbevingen hebben de republiek geteisterd. Doch dit alles was niet in staat de eigenaardige schepping te verwoesten. Toch schijnt het of dat, wat de stormen der tijden heeft getrotseerd, aan de knagende houtworm ter offer valt. De trek naar kloosterlijke eenzaamheid en afzondering begint te verminderen Papenhusen, die ons het laatst uitvoerig over de monnikenrepubliek heeft ingelicht, heeft waargenomen, dat hele verdiepingen in de kloosters leeg staan en dat de meeste monniken mear dan 50 jaar oud zijn. De jeugd trekt niet meer naar de heilige berg Athos, de houtworm van de nieuwe tijd knabbelt reeds aan de bouw der oude republiek. Wellicht zou haar tegenwoordig leven reeds bedreigd zijn, als de natuur ze zelf niet in haar hoede had genomen.

Het Chalcidisch schiereiland is slechts door een twee kilometer brede, vlakke landengte met de Hagion Oros verbonden. Dwars over deze landengte verheft zich een met een dicht naaldwoud begroeid gebergte, tot een hoogte van 490 meter, dat zelfs een blik op het H. Land onmogelijk maakt. Is men over de bergkam, welke de republiek van de buitenwereld scheidt heen, dan ziet men een land van onmetelijke rijkdom en onuitsprelijke schoonheid, dat ons onweerstaanbaar aantrekt. Landwaarts kan men tot 1000 meter stijgen. Plotseling verheft zich vanuit de zoom der bonken, steil en zonder overgang, de berg Athos, met bijna dubbele kamhoogte. Geen schitterende bijkomstigheden, geen boom of struik belemmert de geweldige indruk zijner verschijning.

„Zo'n land, dat de natuur zo overdadig mogelijk heeft gezegend, maar dat zij zeer streng van de omgevende wereld scheidt, is de aangewezen woonplaats voor mensen, die de wereld ontvluchten en God zoeken. Ze hebben er hun kloosters gebouwd, nu eens aan de vlakke kust als een sprookjesslot aan de ingang van het dal, dan weer op een naar voor springende bergpunt, als een kasteel in de zee naar voren geschoven, dan weer in duizelingwekkende hoogte boven de zee, als een arendsnest aan de rots gekleefd" (Papenhusen).

De republiek bevat 20 kloosters, en een zeer groot aantal kluizenaarswoningen. Rond de eeuwwisseling werd ze door 7500 monniken bevolkt. Het aantal is thans tot 4850 monniken gedaald. Daaronder bevinden zich Grieken, Serven en Bulgaren, Roemenen, Albanezen, Geogiërs en Ukrainers. Sommige naties, vooral de Slavische, vormen eigen konventen en bezitten kloosters. Zodra een monnik de gelofte heeft afgelegd, wordt hij Grieks staatsburger.

De „hoofdstad" van de 288 K.M.² beslaande republiek is het gehucht Karyäs met 300 inwoners. „Uit het dichte groen der tuinen, onderbroken door ten hemel strevende cypressen en populieren, verheffen zich de koepels der kerken, en komen de rode daken en witte muren der huizen te voorschijn. Hoog [illegible] ligt het Russische [illegible] gebouw en platina gekleurde koepels aan [illegible] paradijselijke schone beeld een [illegible]vergelijkelijke afsluiting geven".

Karyäs ligt twee uur van de kleine havenplaats Daphni verwijderd. Daar de landweg zeer lastig is, betreedt de reiziger meestal daar de bodem der republiek. Heeft het schip den reiziger aan land gezet, dan moet hij naar Karyäs rijden en daar om een verblijfsvergunning zoeken.

De inwoners dezer zeldzaamste stad der wereld zijn bijna zonder uitzondering monniken. In een aan de hoofdstraat gelegen winkel bedienen vrome broeders de klanten. In open werkplaatsen ziet men de monniken met de lange, zwarte pij en een cylindervormige hoed hun handwerk verrichten.

Vergeefs zoekt men de schaduw ener vrouw.

De aanblik der stad is Oosters, doch verrassend zindelijk. Een waterleiding bezorgt de inwoners goed en fris drinkwater, de straten zijn goed onderhouden en een kloosterpolitie zorgt voor de naleving der gedeeltelijke merkwaardige voorschriften. Wie b.v. in de straten rookt of rijdt, is strafbaar.

Hoewel de monnikenrepubliek tot Griekenland behoort, heeft ze zich toch een grote zelfstandigheid verworven. Zij maakt zelf uit, wien ze binnen haar grenzen zal dulden.

Zelfs de geestelijke landheer, de patriarch te Konstantinopel, moet een verblijfsvergunning aanvragen. De „bisschop van de heilige berg" ginds in het [illegible] Jerisos mag niet eens het hem [illegible] hem bestuurde gebied betreden. Zo ijverig [illegible] de monniken over hun zelfstandigheid.

De regering wordt gevormd door de „heilige raad". Hij bestaat uit 20 monniken uit de 20 kloosters. Hun ambt duurt een jaar. De raad kiest uit zijn midden vier leiders, de epistaten, die de macht van een patriarch bezitten. Elk klooster bekomt om de 5 jaar een epistaat. Het „kabinet" der vier wijst de opperleider aan of den president der republiek.

De verblijfsvergunning voor een vreemdeling wordt door de vier epistaten gemeenschappelijk verleend.

Op het zegel der republiek is Maria met het Kindje Jezus afgebeeld. Het zegel is in vier stukken verdeeld, waarvan elk aan een der vier epistaten behoort. Met een gezegelde legitimatie is men gast der republiek en kan men gedurende zijn verblijf op de gastvrijheid der monniken rekenen. Door een gave in geld kan men zich voor de gaarne en goed verleende gastvrijheid erkentelijk tonen.

Volgens een ongeschreven wet wordt er slechts landbouw gedreven, tot voorziening in de levensbehoeften. In de landbouw bezitten de kloosters een zekere materiele ruggesteun. Voor eigen gebruik hebben ze uitgebreide, terrasvormig aangelegde groentetuinen, olijfbomen, goed onderhouden wijnbergen en boomgaarden. Voor de rest zijn de monniken druk bezet met kerkelijk oefeningen [illegible].

De reputatie der monniken van de berg Athos is slechter dan hun leven en werken. Men bschuldigt hen van sluwheid, domheid en luiheid, wantrouwen en onzindelijkheid. Papenhusen spreekt dit tegen, [illegible] monniken weinig waar[illegible] de verzorging van het lichaam en zich weinig bezighouden met kunst en wetenschap.

De monnik van de berg Athos houdt zich helemaal bezig met de verzorging zijner ziel. „God vraagt er op de jongste dag niet naar, wat de mens heeft geleerd, maar hoe hij heeft geleefd en gehandeld. Onwetendheid is bij ons geen schande". Niettegenstaande deze bescheidenheid tonen de monniken grote vaardigheid in handwerk. Hun gebouwen en inrichtingen zijn doelmatig. De gesteldheid van de bodem wordt goed benut. Overal ziet men een zekere welgesteldheid.

De monnikenrepubliek op de berg Athos is een toevlucht voor zondaars en ongelukkigen. In de schoonheid der natuur, in de eenzaamheid van het klooster, in de strenge lichaamsascese vinden deze mensen hun innerlijke vrede en daarmee ook het geluk van de wereld terug.

Meer waarde moet men hechten aan de frisse levensmoed in een kinderziel, dan aan een hoog getuigschrift uit de school.